

UROLA-REN ERTZEAN.

NERE ADISKIDE MAITE JUAN JOSE ECHANIZKOARI DONEKIDATUA.

¡Zeñen ederki doan ibaiya
Artadi-péan¹ garbirik!
 Ederrak dira bere bazterrak;
 Zuaitzez daude jantzirik,
 Zuaitz² oetan agertzen dira
 Orri tartean gorderik,
 Chori pollitak gor gor egiñaz
 Atsegíñ gozoz beterik.

—

Ikusten dira udaberriyan
 Ibai-ertz eder oetan,
 Soroak mardul; sagastiyan,
 Sagar guriyak loretan;
 Marrubi piñak gorriturikan
 Lurra-sagasti ayetan;
 Uso garbiyak diruditela,
 Eche churiyak gañetan.

—

Entzuten dira alositzuzko³
 Kanta biziro poztiyak,
 Oiarzunaren⁴ soñuarekiñ
 Erantzunikan mendiak;
 Aizeak ere, zuaitz danetan
 Mugitzen ditu orriyak,
 Estalirikan beren artean
 Arkitzen diran choriyak.

—

Gau osgarbiyan, illargiyaren
 Erantza⁵. guziz garbiya,

Azaldutzen da uren gañean
 Ederturikan ibaiya;
 Isillik dago, ordu aetan,
 Isillik, sortitz⁶ guztiya;
 Bakar-bakarrik ulertzen⁷ degu
 Uraren mur-mur biziya.

—

Loreak alde batetik, eta
 Zelai ederrak bestetik,
 Uda beroan ikusten dira
 Bazter oetan mardulik;
 Mendiak ere urdiñik daude,
 Belar ugariz jantzirik,
 Ez da etorri igartutzera
 Negu goibela oraindik.

—

Baña ȝzer diyo, etorri arren
 Negu odehyez betea,
 Baldin emengo zugastiyan⁸
 Nagusi bada artea?
 Zuaitz onentzat ez da negurik,
 Beti dago chit ezea;⁹
 Ostoa dauka, beti berekiñ
 Guziz ederki gordea.

—

¡Zeñ ariñ doan chalupacho bat
 Mendiska¹⁰ baten oñean!
 ¡Zer atsegíñez dagon jendea
 Chalupa orren gañean!

(1) Alude al barrio de San Miguel de Artadi.=Dedicar.—(2) Zuaitza=Arbol.—(3) Alositzuzko=armonioso.—(4) Oiarzuna=El éco.—(5) Erantza=El retrato.—(6) Sortitza=La naturaleza.—(7) Ulertu=Sentir.—(8) Zugastiya=Arboleda.—(9) Ezea=Verde.—(10) Mendiska=Colina,

Agertzen dira erantzaturik
Ibai basterrak urean;
Goitikan beera, beetikan gora
Arrai pizkorak urpean.
—

Iruditzen zait, alde oetan
Ederra dala guztiya;
Iruditzen zait, osoro dala
Ibar pollita Oikiya;
Ezagutzen det antzeztutzeko¹
Añ ederra dan tokiya,
Ez naizala gai;² nik dudan luma
Amutsa dala, chikiya.
—

¡Bazter ederrak! Ikusirikan
Zeñen ederrak zeraten,

Miragarriya dala sortitza
Pentsatutzen naiz egoten;
Zoraturik edertasunak
Auzpezturik det esaten:
«A! Zenbat doaiz Jaun Zerukoak
Munduba duan apaintzen.»
—

Jarraitu zazu, Urola, zure
Joaira³ itsas-aldera,
Joan zaite pizkor, bere kolkoan
Pozez beterik sartzera;
Joan zaite bada itsas-urekiñ
Zureak oso naastera;
Agur; nik beti kantatuko det
«Ikusgarriya chit zera.»

ECHEGARAY-KO KARMELO-K.

Santander-en Beltzilla-ren 25-an 1883-an.

EL PAÍS BASCO JUZGADO POR LOS EXTRANOS.

En el notabilísimo libro de filosofía LUZ EN LA TIERRA, de D. Abdon de Paz, que es demostración perfecta de que entre la Religión Católica y la Ciencia no existen conflictos, obra publicada por la Real Academia de Ciencias morales y políticas, se leen las siguientes líneas:

«España presenta un ejemplo, siquiera deficiente, de esta democracia cristiana, en un país cuyos fueros admiró Rousseau, cuyo clima ensalzó Bismark, cuyas costumbres cantaron los poetas, desde Tirso á Victor Hugo; país libre por sus instituciones, y religioso por sus sentimientos; pobre por la naturaleza, y rico por el trabajo; cuyas sendas se vén cubiertas de fuentes y de cruces, el progreso material junto al moral; cuyas romerías conservan la alegría de los tiempos patriarciales; y cuyos moradores acuden espontáneamente, al son de la campana, á enterrar al vecino difunto, como acuden gratuitamente, á la voz del sacerdote, á labrar la heredad de la viuda y del huérfano. ¡Envidiado país el cobijado por las ramas del sacro-santo árbol de Guernica!»

(1) Antzeztu=Pintar.—(2) Gai=Capáz.—(3) Joaira=Curso.

